

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 664/2016-13

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. septembra 2016 v senáte zloženom z predsedu Lajosa Mészárosa, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej (sudkyňa spravodajkyňa) a sudcu Ladislava Orosza predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOŠŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, v mene ktorej koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., vedené pod spisovými značkami: Rvp 2037/2015, Rvp 2038/2015, Rvp 2039/2015, Rvp 2040/2015, Rvp 2041/2015, Rvp 2042/2015, Rvp 2043/2015, Rvp 2044/2015, Rvp 2045/2015, Rvp 2046/2015, Rvp 2047/2015, Rvp 2048/2015, Rvp 2049/2015, Rvp 2050/2015, Rvp 2051/2015, Rvp 2052/2015, Rvp 2053/2015, Rvp 2054/2015, Rvp 2055/2015, Rvp 2056/2015, Rvp 2057/2015, Rvp 2058/2015, Rvp 2059/2015, Rvp 2060/2015, Rvp 2061/2015, Rvp 2062/2015, Rvp 2063/2015, Rvp 2064/2015, Rvp 2065/2015, Rvp 2066/2015, Rvp 2067/2015, Rvp 2068/2015, Rvp 2069/2015, Rvp 2070/2015, Rvp 2071/2015, Rvp 2072/2015, Rvp 2073/2015, Rvp 2074/2015, Rvp 2075/2015, Rvp 2076/2015, Rvp 2077/2015, Rvp 2078/2015, Rvp 2079/2015, Rvp 2080/2015, Rvp 2081/2015, Rvp 2082/2015, Rvp 4211/2015, Rvp 4212/2015, Rvp 4213/2015, Rvp 4214/2015, Rvp 4215/2015, Rvp 4216/2015, Rvp 4217/2015, Rvp 4218/2015, Rvp 4219/2015, Rvp 4220/2015, Rvp 4221/2015, Rvp 4222/2015, Rvp 4223/2015, Rvp 4224/2015, Rvp 4225/2015, Rvp 4226/2015, Rvp 4227/2015, Rvp 4228/2015, Rvp 4229/2015, Rvp 4230/2015, Rvp 4231/2015, Rvp 4232/2015, Rvp 4233/2015, Rvp 4234/2015, Rvp 4235/2015, Rvp 4236/2015, Rvp 4237/2015, Rvp 4238/2015, Rvp 4239/2015, Rvp 4240/2015, Rvp 4241/2015, Rvp 4242/2015, Rvp 4243/2015, Rvp 4244/2015, Rvp 4245/2015, Rvp 4246/2015, Rvp 4247/2015, Rvp 4248/2015,

Rvp 4249/2015, Rvp 4250/2015, Rvp 4251/2015, Rvp 4252/2015 vo veci namietaného porušenia jej základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 2 NcC 64/2012 zo 17. októbra 2012 (Rvp 2037/2015), sp. zn. 4 NcC 108/2014 z 12. novembra 2014 (Rvp 2038/2015), sp. zn. 8 NcC 111/2014 z 28. októbra 2014 (Rvp 2039/2015), sp. zn. 4 NcC 111/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2040/2015), sp. zn. 9 NcC 95/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2041/2015), sp. zn. 9 NcC 98/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2042/2015), sp. zn. 9 NcC 100/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2043/2015), sp. zn. 14 NcC 85/2014 z 10. októbra 2014 (Rvp 2044/2015), sp. zn. 8 NcC 110/2014 z 28. októbra 2014 (Rvp 2045/2015), sp. zn. 4 NcC 113/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2046/2015), sp. zn. 4 NcC 110/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2047/2015), sp. zn. 4 NcC 115/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2048/2015), sp. zn. 2 NcC 74/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 2049/2015), sp. zn. 9 NcC 97/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2050/2015), sp. zn. 11 NcC 96/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2051/2015), sp. zn. 9 NcC 101/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 2052/2015), sp. zn. 11 NcC 97/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2053/2015), sp. zn. 4 NcC 116/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2054/2015), sp. zn. 8 NcC 113/2014 z 28. októbra 2014 (Rvp 2055/2015), sp. zn. 9 NcC 109/2014 z 30. októbra 2014 (Rvp 2056/2015), sp. zn. 4 NcC 114/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2057/2015), sp. zn. 4 NcC 112/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2058/2015), sp. zn. 5 NcC 75/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 2059/2015), sp. zn. 5 NcC 62/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 2060/2015), sp. zn. 2 NcC 61/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2061/2015), sp. zn. 14 NcC 123/2014 zo 4. decembra 2014 (Rvp 2062/2015), sp. zn. 14 NcC 124/2014 z 27. novembra 2014 (Rvp 2063/2015), sp. zn. 9 NcC 88/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2064/2015), sp. zn. 9 NcC 53/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2065/2015), sp. zn. 9 NcC 54/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2066/2015), sp. zn. 9 NcC 90/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2067/2015), sp. zn. 5 NcC 46/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 2068/2015), sp. zn. 5 NcC 60/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 2069/2015), sp. zn. 5 NcC 65/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 2070/2015), sp. zn. 5 NcC 88/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 2071/2015), sp. zn. 2 NcC 59/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 2072/2015), sp. zn. 5 NcC 77/2014 zo 6. novembra

2014 (Rvp 2073/2015), sp. zn. 6 NcC 71/2014 z 21. októbra 2014 (Rvp 2074/2015), sp. zn. 9 NcC 62/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2075/2015), sp. zn. 5 NcC 57/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 2076/2015), sp. zn. 9 NcC 48/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2077/2015), sp. zn. 6 NcC 111/2014 z 27. novembra 2014 (Rvp 2078/2015), sp. zn. 11 NcC 109/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2079/2015), sp. zn. 9 NcC 115/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 2080/2015), sp. zn. 8 NcC 112/2014 z 28. októbra 2014 (Rvp 2081/2015), sp. zn. 8 NcC 109/2014 z 28. októbra 2014 (Rvp 2082/2015), sp. zn. 6 NcC 109/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4211/2015), sp. zn. 9 NcC 110/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4212/2015), sp. zn. 5 NcC 69/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 4213/2015), sp. zn. 5 NcC 53/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 4214/2015), sp. zn. 5 NcC 72/2014 zo 6. novembra 2014 (Rvp 4215/2015), sp. zn. 11 NcC 69/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 4216/2015), sp. zn. 11 NcC 63/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 4217/2015), sp. zn. 9 NcC 87/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4218/2015), sp. zn. 9 NcC 89/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4219/2015), sp. zn. 6 NcC 90/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4220/2015), sp. zn. 6 NcC 113/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4221/2015), sp. zn. 5 NcC 114/2014 z 5. decembra 2014 (Rvp 4222/2015), sp. zn. 2 NcC 60/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 4223/2015), sp. zn. 9 NcC 99/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 4224/2015), sp. zn. 6 NcC 110/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4225/2015), sp. zn. 9 NcC 114/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4226/2015), sp. zn. 9 NcC 112/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4227/2015), sp. zn. 9 NcC 113/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4228/2015), sp. zn. 4 NcC 117/2014 z 26. novembra 2014 (Rvp 4229/2015), sp. zn. 2 NcC 109/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 4230/2015), sp. zn. 6 NcC 115/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4231/2015), sp. zn. 2 NcC 107/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 4232/2015), sp. zn. 4 NcC 118/2014 z 26. novembra 2014 (Rvp 4233/2015), sp. zn. 14 NcC 109/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 4234/2015), sp. zn. 2 NcC 110/2014 z 29. októbra 2014 (Rvp 4235/2015), sp. zn. 2 NcC 118/2014 z 10. novembra 2014 (Rvp 4236/2015), sp. zn. 9 NcC 59/2014 z 30. septembra 2014 (Rvp 4237/2015), sp. zn. 2 NcC 9/2014 z 21. januára 2015 (Rvp 4238/2015), sp. zn. 9 NcC 78/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4239/2015), sp. zn. 9 NcC 69/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4240/2015), sp. zn. 6 NcC 86/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4241/2015), sp. zn. 6 NcC 87/2014

z 18. decembra 2014 (Rvp 4242/2015), sp. zn. 9 NcC 85/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4243/2015), sp. zn. 6 NcC 92/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4244/2015), sp. zn. 11 NcC 52/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 4245/2015), sp. zn. 11 NcC 53/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 4246/2015), sp. zn. 11 NcC 86/2014 z 31. októbra 2014 (Rvp 4247/2015), sp. zn. 6 NcC 112/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4248/2015), sp. zn. 6 NcC 114/2014 z 18. decembra 2014 (Rvp 4249/2015), sp. zn. 5 NcC 113/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 4250/2015), sp. zn. 5 NcC 111/2014 z 28. novembra 2014 (Rvp 4251/2015) a sp. zn. 9 NcC 111/2014 z 19. decembra 2014 (Rvp 4252/2015) a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod spisovými značkami: Rvp 2037/2015, Rvp 2038/2015, Rvp 2039/2015, Rvp 2040/2015, Rvp 2041/2015, Rvp 2042/2015, Rvp 2043/2015, Rvp 2044/2015, Rvp 2045/2015, Rvp 2046/2015, Rvp 2047/2015, Rvp 2048/2015, Rvp 2049/2015, Rvp 2050/2015, Rvp 2051/2015, Rvp 2052/2015, Rvp 2053/2015, Rvp 2054/2015, Rvp 2055/2015, Rvp 2056/2015, Rvp 2057/2015, Rvp 2058/2015, Rvp 2059/2015, Rvp 2060/2015, Rvp 2061/2015, Rvp 2062/2015, Rvp 2063/2015, Rvp 2064/2015, Rvp 2065/2015, Rvp 2066/2015, Rvp 2067/2015, Rvp 2068/2015, Rvp 2069/2015, Rvp 2070/2015, Rvp 2071/2015, Rvp 2072/2015, Rvp 2073/2015, Rvp 2074/2015, Rvp 2075/2015, Rvp 2076/2015, Rvp 2077/2015, Rvp 2078/2015, Rvp 2079/2015, Rvp 2080/2015, Rvp 2081/2015, Rvp 2082/2015, Rvp 4211/2015, Rvp 4212/2015, Rvp 4213/2015, Rvp 4214/2015, Rvp 4215/2015, Rvp 4216/2015, Rvp 4217/2015, Rvp 4218/2015, Rvp 4219/2015, Rvp 4220/2015, Rvp 4221/2015, Rvp 4222/2015, Rvp 4223/2015, Rvp 4224/2015, Rvp 4225/2015, Rvp 4226/2015, Rvp 4227/2015, Rvp 4228/2015, Rvp 4229/2015, Rvp 4230/2015, Rvp 4231/2015, Rvp 4232/2015, Rvp 4233/2015, Rvp 4234/2015, Rvp 4235/2015, Rvp 4236/2015, Rvp 4237/2015, Rvp 4238/2015, Rvp 4239/2015, Rvp 4240/2015, Rvp 4241/2015, Rvp 4242/2015, Rvp 4243/2015, Rvp 4244/2015, Rvp 4245/2015, Rvp 4246/2015, Rvp 4247/2015, Rvp 4248/2015,

Rvp 4249/2015, Rvp 4250/2015, Rvp 4251/2015 a Rvp 4252/2015 spája na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 2037/2015.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., odmieta pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 16. februára 2015 a 30. marca 2015 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o. (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uzneseniami Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), ktoré sú uvedené v záhlaví tohto rozhodnutia (spolu ďalej len „napadnuté uznesenia krajského súdu“). Krajský súd napadnutými uzneseniami rozhodol o nevyhlúčení sudcov súdov prvého stupňa z rozhodovania vecí sťažovateľky, v ktorých sa žalobami doručenými súdom prvého stupňa domáha voči týmto súdom náhrady škody z titulu nesprávneho úradného postupu podľa zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z. z.“).

Sťažnosti sú z hľadiska v nich popísaného skutkového a právneho stavu, ako aj sťažnostnej argumentácie v zásade identické s množstvom predchádzajúcich sťažností sťažovateľky, o ktorých už ústavný súd právoplatne rozhodol. Ústavný súd v tejto súvislosti poukazuje napríklad na tieto rozhodnutia: sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn.

III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013 alebo sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013 atď., a preto nepovažuje za potrebné opakovane popisovať skutkový stav a právnu argumentáciu sťažovateľky obsiahnutú v sťažnostiach, o ktorých rozhoduje v tomto konaní.

Sťažovateľka v sťažnostiach, ktoré sú predmetom tohto konania, reaguje aj na predchádzajúce rozhodnutia ústavného súdu o jej porovnateľných sťažnostiach, konkrétne analyzuje uznesenie sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 6. februára 2013, ktorým boli jej obsahovo obdobné sťažnosti odmietnuté z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie. Sťažovateľka v rámci svojej argumentácie poukazuje na konania vo veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 265/05, sp. zn. III. ÚS 24/05 a sp. zn. III. ÚS 74/2011, v rámci ktorých ústavný súd vecne preskúmaval sťažnosťami iných sťažovateľov napadnuté rozhodnutia všeobecných súdov o námietkach zaujatosti sudcov. Sťažovateľka namieta, že ústavný súd rozhodovaciu prax uplatnenú v označených veciach bez akéhokoľvek zdôvodnenia prelomil, a to len v jej prípade. V tejto súvislosti sťažovateľka poukazuje aj na odôvodnenie publikovaného uznesenia (40/1998 ZSP) Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 Cdo 20/97, v ktorom je vyslovený tento právny názor: *„Na prejednanie opravného prostriedku (odvolania či dovolania) proti rozhodnutiu nadriadeného súdu, ktorým tento rozhodol o vylúčení sudcov príslušného súdu, nie je daná príslušnosť žiadneho súdu...“* Sťažovateľka vo svojich sťažnostiach taktiež poukazuje na to, že *„v skutkovo a právne rovnakých veciach“* podala dovolanie, o ktorom najvyšší súd rozhodol uznesením sp. zn. 8 Cdo 83/2013 z 26. februára 2014 tak, že dovolacie konanie zastavil v podstate z dôvodu, že *„proti takému rozhodnutiu (o vylúčení sudcov príslušného súdu, pozn.) zákon nepripúšťa žiadny opravný prostriedok, teda ani dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok účastníka“*.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnostiach sa sťažovateľka domáha, aby ústavný súd rozhodol nálezmi, v ktorých vysloví, že napadnutými uzneseniami krajského súdu boli porušené jej základné práva podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 ústavy a právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, tieto uznesenia zruší, veci vráti krajskému súdu na ďalšie

konanie a zároveň jej prizná primerané finančné zadosťučinenie, ako aj úhradu trov konania.

Sťažovateľka sa tiež domáha, aby ústavný súd podľa § 52 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) v súvislosti s rozhodovaním o jej sťažnostiach „*vydal dočasné opatrenie, ktorým rozhodne o odklade vykonateľnosti napadnutého uznesenia...*“.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený. Ak ústavný súd navrhovateľa na také nedostatky upozornil, uznesenie sa nemusí odôvodniť.

II.A K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“).

Podľa § 166 ods. 1 CSP v záujme hospodárnosti konania súd spojí na spoločné konanie také konania, ktoré sa pred ním začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých strán...

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a ods. 1 zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 166 ods. 1 CSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností, ktoré sú predmetom tohto prerokovania pred ústavným súdom, a z ich obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť a taktiež prihliadajúc na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému tieto sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd, aplikujúc označené právne normy, tak, že predmetné sťažnosti spojil na spoločné konanie (bod 1 výroku tohto uznesenia).

II.B K namietanému porušeniu označených práv uzneseniami krajského súdu

Ústavný súd po preskúmaní obsahu sťažností, ktoré sú predmetom tohto konania a ktoré smerujú proti v záhlaví tohto rozhodnutia označeným uzneseniam krajského súdu (opätovne) konštatuje, že argumentácia použitá sťažovateľkou v týchto sťažnostiach je identická s argumentáciou, ktorú použila vo veľkom množstve svojich predchádzajúcich sťažností. Ústavný súd o týchto sťažnostiach, v ktorých sťažovateľka taktiež namietala právne závery všeobecných súdov rozhodujúcich o námietkach zaujatosti vznesených sťažovateľkou v prvostupňových konaniach vedených pred okresnými súdmi, v ktorých si

uplatnila svoje žalobné nároky podľa zákona č. 514/2003 Z. z., už viackrát právoplatne rozhodol.

Vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach ústavný súd všetky porovnateľné sťažnosti sťažovateľky odmietol pri predbežnom prerokovaní pre nedostatok svojej právomoci argumentujúc, že závažné procesné pochybenia, ku ktorým nepochybne patrí aj porušenie základného práva na zákonného sudcu podľa čl. 48 ods. 1 ústavy, zakladajú v ďalšom konaní o merite veci pred všeobecnými súdmi dôvod na podanie odvolania [§ 201 a nasl. Občianskeho súdneho poriadku účinného do 30. júna 2016 (ďalej len „OSP“)] a následne príp. aj podanie dovolania [§ 237 písm. g) OSP], o ktorých sú oprávnené a aj povinné rozhodnúť všeobecné súdy (odvolací súd, resp. najvyšší súd ako dovolací súd), čo vylučuje právomoc ústavného súdu.

Vo vzťahu k argumentácii sťažovateľky týkajúcej sa právneho názoru najvyššieho súdu vyjadreného v rozhodnutiach sp. zn. 3 Cdo 20/97 a sp. zn. 8 Cdo 83/2013 citovaných v časti I tohto uznesenia ústavný súd poznamenáva, že tento nie je v rozpore s právnymi názormi ústavného súdu. Ústavný súd totiž nikdy netvrdil, že proti rozhodnutiu nadriadeného súdu o námietkach zaujatosti smerujúcich proti sudcom podriadeného súdu možno podať odvolanie, resp. dovolanie. Tieto opravné prostriedky má sťažovateľka k dispozícii ale vo vzťahu k rozhodnutiam súdov prvého stupňa, resp. odvolacích súdov vo veci samej, t. j. proti rozhodnutiam o jej žalobách o náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom podľa zákona č. 514/2003 Z. z.

Vzhľadom na uvedené, zohľadňujúc požiadavku princípu právnej istoty, aby sa na určitú právne relevantnú otázku pri jej opakovaní v rovnakých podmienkach dala vždy rovnaká odpoveď, ústavný súd konštatuje, že nemá dôvod spochybňovať svoje predchádzajúce rozhodnutia o v zásade identických sťažnostiach sťažovateľky (napr. sp. zn. IV. ÚS 483/2013 z 15. augusta 2013, m. m. tiež napr. sp. zn. I. ÚS 92/2013 z 13. februára 2013, sp. zn. I. ÚS 293/2013 z 29. mája 2013, sp. zn. II. ÚS 447/2013 z 12. septembra 2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013 z 26. septembra 2013, sp. zn. III. ÚS 301/2013 z 2. júla 2013),

ktorými rozhodol o ich odmietnutí z dôvodu nedostatku právomoci ústavného súdu. Keďže neexistujú dôvody na korekciu právnych záverov vyslovených v doterajšej ustálenej judikatúre ústavného súdu, ústavný súd, aplikujúc zásadu hospodárnosti, považuje za dostatočné v podrobnostiach poukázať na svoju argumentáciu vyjadrenú v označených uzneseniach, ktorými boli predchádzajúce porovnateľné sťažnosti sťažovateľky odmietnuté.

Na základe uvedeného ústavný súd podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol sťažnosti sťažovateľky pre nedostatok právomoci ústavného súdu na ich prerokovanie (bod 2 výroku tohto uznesenia).

Vzhľadom na odmietnutie sťažností neprichádzalo už do úvahy rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v ich petite.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. septembra 2016